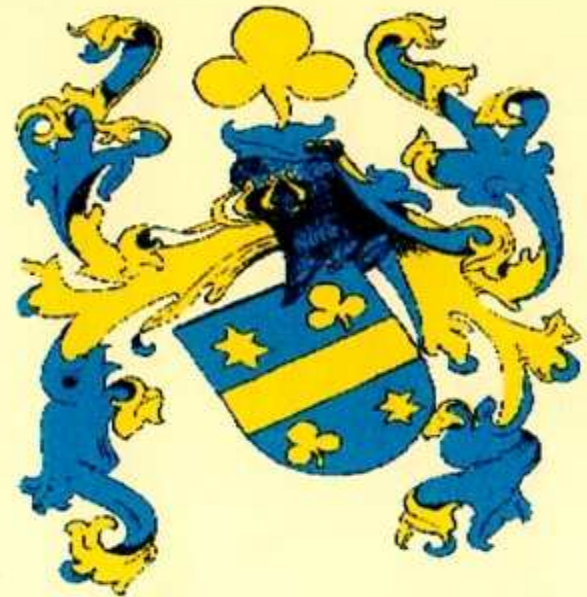

bulletin nr.17

stichting
"familie
van Giffen"

Voorwoord:

De 17e editie van het familiebulletin staat voor een groot deel in het teken van de familiedag op 15 september j.l. en de presentatie van het familieboek.

We beginnen met een verslag van de familiedag. We mochten 50 familieleden verwelkomen, de niet-komers hebben echt iets gemist.

Vervolgens een verhaal over het familieboek, geschreven met hulp van diverse andere familieleden door, wie kan het anders zijn, Hans van Giffen. (Met heel veel dank aan Mies, die 'm regelmatig achter zijn broek aan zat om het familieboek te herschrijven en uit te laten geven)

Op de familiedag hebben we de kloot geschoten: wat dat is en hoe dat gaat leest u in een artikel over klootschieten.

De fotohoek ontbreekt ook deze keer niet

Dan twee verhalen uit exotische oorden: Soest en Australië en een stukje van de drukker.

Kortom, het Bulletin is weer gevuld en hopelijk tot ieders genoegen

Garderen, 10 november 2007

Hein van Giffen

Familiedag 15 september 2007.

Eindelijk was het dan zover: de familiedag in Restaurant " Groot Kievitsdal " tussen Baarn en Hilversum. Dat betekende voor de reizigers van ver vroeg opstaan; voor het bestuur nog iets vroeger: zij wilden er al om 10 uur zijn, om eventuele vroege gasten op te kunnen vangen, de naambordjes op z'n plaats te leggen en de laatste puntjes op de "i" te zetten. Driesje en ik waren er nog vroeger, aangezien we nog een route uit wilden zetten in het bos. Het was een stralende dag en blijkbaar was het restaurant een startpunt van de één of andere fietspuzzeltocht, want het was een drukte van belang met bussen, auto's, fietsers en wandelaars.

Wij gingen echter eerst naar het bos , langs de golf-course, en om kwart over negen 's morgens was het toch al redelijk druk met hardlopers en fietsers op de weg, eenmaal in het bos kwam er een weldadige rust over ons, hoewel het er niet stil was: het verkeerslawaaï van de snelweg (A 27) was duidelijk aanwezig. Onze wandeltocht duurde twintig minuten en dat was genoeg voor het klootschieten, wat in de middag plaats zou vinden. We hadden een verkorte route afgesproken, voor als het te lang zou duren.

Weer terug in " Groot Kievitsdal" waren inderdaad de eerste gasten al gearriveerd, de partners van het bestuur zaten al aan de koffie, even later arriveerde o.a. Cootje Bok – van Giffen, maar ja, die had een thuis-wedstrijd, ze woont nl. in Baarn. Tot twaalf uur was het koffie met gebak en vooral bijpraten en kijken , wie is wie en hoe zit die familierelatie in elkaar. Wie waren er zoal ? In ieder geval één broer en drie zussen uit één gezin, te weten Inge, David, Ingrid en Feli, de kinderen van David Flud van Giffen en Elly Fredestorf. En Rienk en Jet uit Leeuwarden en Felix en Janneke uit Schaffhausen, (u weet wel, waar de waterval van de Rijn is) en Matthijs en Stijn en die andere Matthijs met Karin en Jikke, Nynke en Wietse en Coos en Trudy en Anne en Maaïke, kortom er waren er veel, 50 personen om precies te zijn en dat betekent dat die andere van Giffens dus schitterden door afwezigheid.

Maar de familie die er was, heeft zich uitstekend vermaakt. Om twaalf uur vond de presentatie van " Het van Giffen boek" plaats. Onze ere-voorzitter Hans van Giffen hield de presentatie en vertelde het één en ander over de tot standkoming van het boek. (zie het volgende artikel). Het eerste boek werd door hem aangeboden aan de " Stichting Familie van Giffen " en dat wordt dus in het archief bewaard.

Hans werd symbolisch bedankt met een bos bloemen, want wat er onder zijn leiding, met hulp van diverse andere personen, is gewrocht is niet in dank uit te drukken.

Ook Coos van Giffen kreeg een bos bloemen om hem te feliciteren met zijn lintje, gekregen van de koningin, en een eerbewijs voor het vele vrijwilligerswerk dat hij in Harlingen deed voor o.a. de Buysmanstichting (een stichting die probeert de oude panden en huizen in de binnenstad van Harlingen te restaureren, terwijl de gemeente ze eigenlijk tegen de vlakte wilde gooien om er nieuwbouw te plegen).

Hierna kon iedereen, die het familieboek besteld en betaald had zijn exemplaar/ in enkelvoud of meervoud ontvangst nemen. Het boek heeft het formaat A4 (29,7 x 21 cm) in het zg oblong-formaat, dat wil zeggen : op z'n kant. Er zijn 200 exemplaren gedrukt, waarvan er 126 zijn afgehaald op de familiedag. Een kort rekensommetje leert, dat er dus nog 74 over zijn en als u nog geen exemplaar heeft, zou ik zeggen: haast u, want op is op !
Nb. De verkoopprijs bedraagt € 70,00 exclusief verzendkosten en dat is in Nederland ongeveer € 5,-- en voor het buitenland waarschijnlijk het dubbele.

Vervolgens kwam een heel belangrijk item aan bod, namelijk de broodmaaltijd met warme pasteitjes, soep, bolletjes en andere lekkernijen.

De hele dag stond ons de complete bowlingbaan ter beschikking met 6 banen, waar door de jeugd bijna continue en door sommige ouderen zeer frequent van gebruik werd gemaakt. Van o.a. Corrie en Driesje heeft onze fotografe mooie aktiefoto's gemaakt.

De middag werd besteed aan het klootschieten: wat dat is en hoe dat gaat leest u in het aparte verhaaltje hier over.

Team 1 van de groep Driesje bestond uit Joyce, Mies, Hans, Corrie, Maaïke en Flud; team 2 bestond uit Rienk, Felix, Trudy, Hubertine, David en Arend.

Ook hier heeft onze fotografe hele mooie foto's gemaakt. Een mededeling voor het archief: team 2 heeft gewonnen met 45 worpen (team 1 had er 48 voor nodig).

Team 1 van de groep Hein bestond uit Anne, Cees, Ingrid en Reitze terwijl team 2 bestond uit Patrick, Coby, Feli en Klaas. Deze teams waren kleiner en bloedfanatiek: ze hadden respectievelijk 42 en 41 worpen nodig voor het zelfde parcours. Dus algeheel winnaars was het team 2, proficiat !!!

Omwille van de tijd zouden we de korte route nemen, maar de leiding kon die korte route niet meer vinden (!), dus kwamen beide groepen iets later dan gepland weer terug voor de afsluitende borrel c.q. verfrissing.

De thuisblijvers hebben het borreluurtje iets vervroegd en zaten buiten lekker uit de wind in de zon een gezond kleurtje op te doen.

Om half vijf – vijf uur ging een ieder weer tevreden naar huis, de familiedag was ten einde, maar we hebben erg veel plezier met elkaar gehad. Echt een dag om met veel genoeg aan terug te denken.

HAvG.

Het familieboek.

Tijdens de familiedag werd het *familieboek* gepresenteerd. De auteur, Hans van Giffen hield een heel verhaal over geschiedenis van het boek, medewerkers en waarom het door hem geschreven is. Opvallend is, dat hij verschillende keren memoreerde, dat zijn vrouw Mies de motor was, die hem iedere keer weer aanspoorde om deze klus op zich te nemen. Omdat het ondoenlijk was de speech op papier te krijgen, ben ik zo vrij geweest, met toestemming van Hans, het volgende artikel bijna letterlijk over te nemen uit het "van Giffen familieboek". De bezitters van het familieboek, die het boek van begin tot eind hebben gelezen, zullen dit stuk herkennen als " de inleiding ".

Direkt na de Tweede Wereldoorlog (1940- 1945) circuleerden er binnen de familie van Giffen uitgetypte exemplaren van de *Stamboom Familie van Giffen*, waarin alle verzamelde gegevens van de familie waren verwerkt. Op het Centraal Bureau voor de Genealogie in Den Haag (CBG) bleek bovendien een, met de hand uitgeschreven, exemplaar van de originele *Stamboom*, zoals door F.W.wegener Sleeswijk (1904-1974) samengesteld – en te vinden in de Collectie van Rijn- gedateerd 1 oktober 1927, aanwezig te zijn. De hierin vastgelegde data zijn voor mij – op aandringen van mijn vrouw (Mies van Giffen –van Doorneveld) – aanleiding geweest om een begin te maken met het aktualiseren van de eerder genoemde "*Stamboom*". In het boek zijn de resultaten van dit onderzoek terug te vinden.

De aanleiding voor Sleeswijk een onderzoek te doen naar de voorouders van zijn vrouw Cornelia Hendrika van Giffen (1908 – 1973) is terug te voeren naar zijn belangstelling voor de genealogie (stamboom van de familie Wegener Sleeswijk) en het feit dat hij en zijn vrouw via de familie Tromp genetisch gerelateerd bleken te zijn, langs vrouwelijke lijn hadden ze dezelfde overgrootvader Hans Ages Tromp (1817 – 1891). Zij

hebben elkaar leren kennen in het huis van hun beider oom Age van der Goot (eveneens gerelateerd aan de familie Tromp en bovendien getrouwd met met Anna Petronella, de jongste zuster van de vader, Hans Johan van Giffen (1883 – 1956) van Cornelia Hendrika) houthandelaar te Leiden

Sleeswijk geeft zelf aan dat hij met betrekking tot de samenstelling van het " Boek " veel dank verontschuldigd was aan zijn oom Lambertus van Giffen Kzn., die een schat aan gegevens ter beschikking stelde uit de door hem verzamelde familiedata.

Behalve voor de gegevens uit het boek van Sleeswijk heeft de auteur gebruik kunnen maken van:

- * de in het bezit van Beitj Croiset van Uchelen (1925-1997) zijn zijnde genealogische gegevens van de familie van zijn moeder Truus van Giffen (1890-1960), die na zijn overlijden door zijn vrouw ter beschikking werden gesteld. Een – prachtig gecalligrafeerd- familieboek dat in het Biologisch Archeologisch Instituut van de Universiteit van Groningen voor Prof.Dr.A.E.van Giffen werd vervaardigd en waarin vooral de tot 1799 door ds Gerhardus Busz Alexander (ingebrand op glazen platen) de toen bekende gegevens over de familie van Giffen zijn opgenomen.
- * de spontane medewerking van het overgrote deel van de nog in leven zijnde familieleden (incl. de weduwen) persoonlijke data ter beschikking te stellen.
- * de uitgebreide gegevensbestanden bij het CBG te Den Haag.
- * de bestanden van Gemeentelijke-, Provinciale-,Rijks- en Kerkelijke archieven
- * de inlichtingen, die de auteur op zijn verzoek , mocht ontvangen Van archieven uit het buitenland en met name uit Bremen.

In de *Stamboom* zijn allereerst verwerkt de genealogische gegevens, zoals door Sleeswijk verzameld, van alle nazaten van **N.N.van Giffen**, geboren circa 1940, vermoedelijk in Bremen of directe omgeving, en waarvan Sleeswijk meende met vrij grote zekerheid te mogen stellen dat deze man de eerste is geweest, die zich heeft bediend met de naam Van Giffen (met een i). Daarom beschouwde hij hem, toen reeds hervormd, althans afvallig Rooms Katholiek, als de " stamvader " van de Hervormde van Giffens.

Of hij inderdaad als de stamvader mag worden beschouwd, daarmee moeten we, zoals nader onderzoek duidelijk heeft gemaakt, zeer voorzichtig zijn. Hetzelfde geldt voor de veronderstelling dat N.N.van Giffen tenminste één zoon Matthijs (Matthias) zou hebben gehad. Ook van de door Sleeswijk genoemde Hermann en Joachim van Giffen werd het door hem als zeer twijfelachtig verondersteld, dat die enige relatie in genealogische zin met N.N.van Giffen en de nazaten daarvan zouden hebben. Gegevens uit de bestanden van het Staatsarchiv Bremen doet één en ander in een ander daglicht staan.

Ons is meegedeeld dat :

- geen gegevens te vinden zijn van Matthijs van Giffen, waarvan verondersteld werd dat hij een zoon van N.N.van Giffen zou zijn geweest.
- De door Sleeswijk genoemde namen Hermann en Jochim van Giffen gekoppeld zijn aan een familie Giffenig met de naamsvarianten Giffenigh en Geuenich en afkomstig was uit het tussen Keulen en de Nederlandse grens gelegen dorp Heinsberg. Ook zij zouden afvalligen zijn van het RK geloof,

kontakten hebben gehad met " Hervormden " uit Nederland en via Keulen gevlucht zijn naar de " Freie Hansestadt Bremen " .

Opmerkelijk is, dat de tot deze " Duitse " tak behorende Ds Folkert van Giffen, predikant in Duitsland, niet alleen aanwezig was bij het huwelijk van Lambertus (Tijssens) van Giffen en Anna Lucasdochter, maar bovendien daarbij als getuige is opgetreden. Mogelijk is ook Francijn Gevenigh (of van Giffen) bij dat huwelijk aanwezig geweest.

Het kan toch haast niet anders of de Duitse tak en de nazaten van N.N. van Giffen moeten meer dan een toevallig contact hebben gehad. Voor beide families geldt, dat ze dezelfde achternaam van Giffen (of het in die tijd gebruikelijke synoniem Giffenius, Gevenigh) hebben gehad, afkomstig zijn uit Bremen en de hervormde godsdienst aanhingen.

Ook al is het bewijs niet met officiële akten te ondersteunen, de auteur meent dat we er gevoeglijk van uit kunnen gaan dat er tussen beide families ook een genealogische relatie heeft bestaan. Daarom zijn de door het Staatsarchiv Bremen verstrekte data in de stamboom van de Familie van Giffen opgenomen.

De uitgever van dit boek heeft, na kennis genomen te hebben van het concept, een aantal interessante kanttekeningen gemaakt, waardoor de opzet zo gewijzigd is, dat zijn opmerkingen daarin een plaats hebben gekregen. Zijn opmerkingen behelzen, kort weergegeven, het volgende:

- Het is een uitermate interessante familie (!)

- Merkwaardig mag het worden genoemd dat in deze familie, waarvan de wortels toch in het typisch agrarische deel van ons land liggen, agrarische beroepen, op een enkele uitzondering na, niet werden uitgeoefend. Het aantal academisch gevormden is ongewoon groot. Verder zijn er ook zeer velen die bestuurlijke functies (stedelijk, provinciaal, kerkelijk of bij de gilden) hebben bekleed.
- Bepaalde beroepsgroepen komen vele decennia in de familie voor en worden van vader op zoon doorgegeven. Sommige van deze beroepen zijn vanuit de moederlijke lijn de familie binnen gekomen.
- Vele interessante gegevens zijn verspreid door het bestand aanwezig, maar daarom moeilijk inzichtelijk.

Om aan boven genoemde opmerkingen tegemoet te komen en het bestand beter leesbaar te maken zijn een groot aantal gegevens- en de daarbij behorende beschrijvingen- nu opgenomen in thema's, die op zich aparte hoofdstukken vormen.

Rienk Sicko Wegener Sleeswijk- de jongste zoon van F.W.Wegener Sleeswijk- heeft het heraldische hoofdstuk over het wapen, dat door de familie van Giffen wordt gebruikt, herschreven en aangevuld, het één en ander gebaseerd op nieuwe inzichten.

Tenslotte zijn in het boek alle personen opgenomen , die de naam van Giffen bij hun geboorte hebben

meegekregen. Uiteraard komen alle "aangetrouwden" ook in het bestand voor, evenals de kinderen van de "meisjes" van Giffen.

Klootschieten.

In de middag van onze familiedag zijn we met 20 mobiele personen een rondje gaan klootschieten. De samenstelling van de eerste ploeg ging wat chaotisch, maar uiteindelijk gingen er twaalf klootschieters mee met Driesje (Coos liep voor de gezelligheid mee). De tweede groep met Hein bestond dus uit acht personen.

We stelden twee teams samen in een groep en men speelt tegen elkaar in de groep, waarna het de bedoeling is met zo min mogelijk worpen het parcours af te leggen.

De kloot is een houten bal, verstevigd met loden pennen. Meestal worden deze ballen vervoerd in een linnen zak, de zg. klootzak. Waarom dat in het Nederlandse taalgebruik een scheldwoord is geworden, is mij ten enmale onduidelijk: het is toch gewoon een gebruiksvoorwerp!

En nu het spel: Driesje roept wie van team 1 nummer 1 is en die gooit de bal zo ver mogelijk onder het roepen van de kreet: "KLOOT". Dit is om argelose wandelaars te waarschuwen, dat er een bal door de lucht vliegt en dat ze moeten maken dat ze weg komen. Zo'n bal tegen je hoofd is geen pretje!

Vervolgens roept Driesje de nummer 1 van team 2, die krijgt de tweede bal en werpt die al schreeuwend het wandelpad af.. Daarna komt team 1, nr.2 enz. enz. De kloot wordt iedere keer weggegooid van de plek waar hij is neergevallen, dus het is altijd prettig als je teamgenoot de kloot niet tussen de brandnetels of achter het prikkeldraad gooit. Dit bevordert de teamgeest.

De groep van Hein was wat kleiner en besloot het parcours van de andere kant te beginnen, met als gevolg dat je elkaar ergens tegenkomt. Maar we zijn elkaar als egeltjes zo voorzichtig gepasseerd

En dat ging dus ook weer goed.

Het leuke van dit spel is, dat je tijdens het niet-spelen loopt te praten met iedereen en als je gesprekspartner de kloot moet schieten, begin je weer een gesprek met een ander; en zo wisselen de gesprekken en spreek je heel veel mensen in korte tijd en leer je familieleden, waarvan je dacht dat ze niet zo aardig waren, van een heel andere kant kennen en waarderen.

Degenen die meededen waren allen erg enthousiast, leuke reacties gehad, moeten we vaker doen: nu, dat kan bij onze sponsor. We hebben afgesproken geen reclame te maken in het Bulletin, maar ik vind dat onze sponsor wel genoemd mag worden.

We mochten de ballen en wedstrijdformulieren gebruiken van de werkgever van onze zoon Matthijs. Hij werkt bij SOS Sport&Events, een bedrijf gespecialiseerd in bedrijfsfeestjes, bedrijfsuitjes, teambuilding etc. en gevestigd in Uddel, bij Garderen en dus hartje Veluwe. Dus als u zo iets zoekt: www.bedrijfsfeest.nl is het adres.

HAvG

De fotohoek.

De foto uit het vorige bulletin was blijkbaar toch lastiger, dan in eerste instantie gedacht. Of iedereen is te verlegen om de oplossing even door te bellen (naar Klaas of Hein). Maar goed, met hartelijke dank aan Cor Nieuwmeyer, die de namen van alle personen feilloos wist op te noemen.

Op de foto: Grootvader Reitze van Giffen (1859 – 1938), omringd door zijn kleinkinderen. Van links naar rechts: Itty de Jongh, Inge van Giffen, Cor Nieuwmeyer (op schoot), Inge en David Flud van Giffen en Joop de Jongh. Achter in de deuropening staan zijn zoons Klaas en Ate van Giffen. De foto werd genomen in de voortuin aan de Kleverlaan 85 te Bloemendaal in 1934.

Dan de nieuwe foto. In deze donkere dagen in doet het altijd weer goed terug te denken aan de fijne vakantietijd: aan het strand bijvoorbeeld.

Vroeger ging men iets anders gekleed naar het strand, maar toch is de foto vol met familie.

Wie zien we op de foto en wanneer zou de foto gemaakt zijn.

We weten wel een paar namen, maar niet allemaal. Als u ons wilt helpen ons archiefstuk compleet te maken, bel dan a.u.b. even. Voor telefoonnummers zie het colofon.

Interview vanuit een exotische hoek.....

In het vorige bulletin (nr.16) begonnen we met een bezoek vanuit een exotische hoek van de wereld, nl. Nieuw zeeland, met het verhaal over Elly Mete Kingi – Nieuwmeijer.

Deze keer een verhaal vanuit een exotische plek in Nederland; vòòr je op de plaats van bestemming komt, moet je een hele lange oprijlaan afrijden, langs de grote hekken, richting bos en ... receptie. Helemaal verscholen in de bossen en vlak naast de duinen in Soest vind je dan het bungelowpark 't Eekhoornnest. En daar wonen Ingrid en Pier de Jong – van Giffen in een Canadese blokhut. En zij hebben ook wel het een en ander meegemaakt in hun leven, lees maar verder.

Ingrid heeft een gelukkige jeugd gehad in Leeuwarden, waar vader David Flud notaris was. Haar oudste zus heet Inge, haar oudere broer is David en haar jongste zus is Feli. Goede herinneringen aan logeerpertijen bij o.a. tante Joeny, net getrouwd en maar tien jaar ouder en bij oom Klaas en tante Miep en aan de vakanties in Duitsland. Vader ging twee weken mee op die vakanties (had niet langer vakantie), de rest van de familie bleef aan de Oostzee vakantie vieren en vader ging op de fiets naar Nieuweschans om daar over de grens naar Duitsland te kijken.

Van de drie dochters was Feli de mooiste (volgens Ingrid).

Hoe kwam Ingrid aan Pier ? Nu, heel eenvoudig : Pier was de eerste liefde van zus Inge, maar Inge vond hem te jong: Inge was nl. tien dagen ouder dan Pier en ze wilde liever een man die ouder was dan zij. Inge trouwde later met Erret Sytsema, een achterneef van Pier en zo bleef het toch in de familie. En Pier trouwde met Ingrid, 56 jaar geleden.

Pier is na de 2^e Wereldoorlog in augustus 1945 als vrijwilliger naar Indië gegaan en kon na een paar jaar weer terug, hij was daar dus niet tijdens de politionele akties. Hij wilde een sport-opleiding

doen, die toen nog niet te vinden was, heeft wat studies opgepakt zonder resultaat en stelde zijn verloofde in 1950 voor: of ik ga theologie studeren of we gaan emigreren. De bedoeling was om naar Australië te gaan, maar dank zij de KNO-arts van Ingrid werd het Nieuw Zeeland. Ze hadden een sponsor in NZ en de vader van Pier betaalde de vliegreis.

Vijf dagen vliegen met overnachtingen in Damascus (uit het hotel gezet door de Engelsen, die het hotel nodig hadden) en in Singapore (met gluurders). En dan kom je in Nieuw Zeeland, zonder werk en een Ingrid, die geen woord Engels sprak !

Aanpakken maar: Pier werd pompbediende en Ingrid werkster in het ziekenhuis, de enige blanke vrouw tussen de Maori's. Dankzij medekerkleden vond Ingrid een baan als tandartsassistent, dit werk deed ze in Nederland ook al. De tandarts was een fantastische kerel, daar leerde ze pas Engels spreken: ieder woord dat ze niet kende of verkeerd uitsprak moest ze honderd keer achter elkaar opzeggen ! En maar geld verdienen, zelfs op kerstavond van 18.00uur tot 24.00 uur afwassen in een restaurant voor één pond per avond, klanten zwaar bezopen; Ingrid had zich de kerstavond iets anders voorgesteld.

Intussen hadden ze ook een huis gekocht. Nou ja, huis ? Een cowbail, vier muren en een dak er op, maar het lag zo mooi op de helling met een prachtig uitzicht. Vriend Jan Veeneman timmerde een deur voor ze, later kwamen er ook ramen in maar de gordijnen waren altijd open, ook zo'n typisch hollands gebruik. De voederbakken stonden vol met geraniums. Zij waren een bezienswaardigheid voor de dorpelingen, die op hun zondagse rijtour vaak even langs kwamen rijden om naar die gekke Hollanders te kijken.

Pier vond ander werk bij Freesing Works, een vrieshuis, en hij keek zo eens rond met de bedoeling om een boomgaard te beginnen. En via de kerk vond hij een baan bij van Hall Brothers, werken in de perzikenboomgaard: snoeien, plukken, verpakken etc.

Vervolgens kwamen ze terecht in Greytown, in de buurt van een behoorlijk ziekenhuis, waar Ingrid regelmatig in lag. Intussen was Piers geboren, net nadat Pa ontslag had gekregen bij het vrieshuis. In Greytown was een boerderij met kleinfruit-teelt te koop, de vorige eigenaar wilde alleen verkopen aan een emigrant. En na een bijzonder profijtelijke oogst ging de familie op vakantie naar Nederland. Dat was in 1963 en toen kwamen ze in Soest een beginnend bungelowpark tegen, dat te koop was: woonhuis met twee hectare grond en 20 vakantiehuisjes erop. Ze besloten te blijven en het park te kopen. Nu had Pier (de stiekemer) in Nieuw Zeeland alles al in kannen en kruiken, was al bij de notaris daar langs gegaan om de boomgaard te verkopen.

De huisjes mochten alleen in de zomer verhuurd worden. Er waren twee telefoons op het hele terrein, de één in huis, de ander op het terrein en een harde buitenbel voor als er gebeld werd. En dan was je een huisje aan het schoonmaken of beddengoed verschonon en dan ging die bel en dan was het rennen om de telefoon op te nemen, want het kon wel een klant wezen ! De huisjes hadden bij overname geen deuren, maar overal gordijnen, geen riolering maar zinkputten.

Kortom, het was hard werken, maar het resultaat is er naar.

Zoon Piers heeft het bedrijf overgenomen (opleiding HTS Elektro, maar toch is dit veel leuker), uitgebreid in grondoppervlakte, maar ook nieuwe huisjes erbij gebouwd. En het blijft een exotisch plekje, waar in het verleden diverse van Giffens domicilie hebben gevonden, o.a. Henk en Zus van Hofwegen, Flud uit Baarn en ook het 25-jarige huwelijksfeest van Hennie en Joeny werd hier in de kantine gevierd.

Er is veel veranderd en verbeterd, vroeger huisjes met de wc buiten, tegenwoordig is de veeleisende vakantievierder bezorgd of er wel een afwasmachine en droger is en of er wel internet-aansluiting in het huisje is !

En zo mocht ik dit mooie en rustige plekje weer verlaten, tussen de ruisende bomen onder de slagboom door, de drukte van centraal Nederland in.

HAvG

E-mail van John van Giffen.

En dan zit er zo maar een bericht uit Australië in je mailbox : van John van Giffen. Hij bericht mij, dat hij een maand geleden (waarschijnlijk voor zijn 73^e verjaardag) voor het eerst een computer heeft en zo te lezen kan hij zijn geluk niet op, hij kan Email-en en voelt zich op deze manier dicht bij de familie in Nederland dan voorheen. Hij vermeldt, dat hij ons de laatste keer gezien heeft op de eerste familie-reünie bij Ede, hij was er toen samen met zijn neef, Rudi van Giffen, de illustrator. Zowel John als Rudi zijn van de Indische van Giffen-tak. Over Rudi mailde hij nog het volgende: " helaas is die goede, fijne Rudi overleden in Frankrijk; als je nog contact hebt met zijn echtgenote Jackey, kun je vragen of ze nog een paar pentekeningen van Rudi kan sturen of mailen, ze zijn echt de moeite waard voor ons Bulletin."

Tot zover de eerste Email. Ik heb hem gevraagd of ik dit stukje mocht schrijven voor plaatsing in het Bulletin en dat mocht, volgens de tweede Email en daar zat een heel verhaal bij, lees maar verder !

Oude liefde roest niet.

Johnny vertelt over zichzelf: ik ben geboren op 29 september 1934 in Surabaya/ Oost Java, toen Nederlands Indië. Hij bracht zijn jeugd door in Bandung/ West Java, waar ook Rudi van Giffen zijn jeugd doorbracht. In augustus 1950 naar Nederland vertrokken met het m.s. Sibajak, zijn vader Pieter Adolphus van Giffen was dat zelfde jaar op 23 februari helaas overleden aan een hartstilstand, vader was al zwaar diabetisch .

In Nederland de HBS (voor de jongere lezers onder ons: de Hogere Burger School, de voorloper van de HAVO) bezocht in Leeuwarden en Leiden. Hij heeft echter het eindexamen niet gehaald (en daar was hij niet de enige van Giffen in !). Vervolgens is hij naar de Kweekschool voor de Zeevaart, de Abel Tasman, in Delft zijl gegaan, intern.

Na de Zeevaartschool zijn leerling-tijd gevaren bij de VNS/KNSM te Amsterdam (bij de KNSM hebben trouwens meerde van Giffens gevaren) , Derde rang gedaan op de oude Zeevaartschool in Scheveningen, vervolgens weer op zee, achtereenvolgens Oceaanvaart, KNSM em Stoomvaart Maatschappij Nederland.

Op 20 november 1958 trouwde John met Adriana Johanna van der Zwart; hun dochter Irma Jolanda werd geboren op 8 juli 1959. Zoals je wel vaker ziet met zeevarenden, die gaan trouwen, zocht John een baan op de wal om dicht bij vrouw en kind te zijn. Zijn nieuwe werkgever werd de Koninklijke Luchtmacht per 1 oktober 1959, rekrut John begon in Nijmegen opleiding Elektronica-monteur met diverse opleidingen, ook in de Verenigde Staten en werd uiteindelijk geplaatst bij de Geleide Wapens te Blomberg, West-Duitsland, op 100 km van het IJzeren Gordijn, de grens met toenmalig Oost-Duitsland. In 1973 retour Nederland en overgeplaatst naar Hilversum.

De familie van zijn vrouw, Adrie, was in 1965 geëmigreerd naar Australië en het werd wel tijd voor Adrie om eens een keer op vakantie naar haar familie te gaan ! Nu, om een lang verhaal kort te maken, het hele gezin ging in September 1977 scheeps met het m.s. Australis naar Melbourne/Victoria om zich daar blijvend te vestigen. Helaas, het liep echter anders: John had allerlei baantjes, zoals Footman/lakei bij de Gouverneur van Victoria, aan de lopende band bij Philips Telecommunicatie te Melbourne, huisschilder bij zijn schoonvader, maar hij volde zich er niet gelukkig. Op het laatst werkte hij bij de Bankbeveiliging/CBA-Bank, maar hij had nog steeds heimwee naar de Koninklijke Luchtmacht in Nederland.

Adrie en John besloten ieder hun eigen weg te gaan (scheiden dus) en in december 1980 kwam hij alleen in Nederland terug. Silvia, hun tweede dochter, kwam die zelfde maand met haar vriend ook terug naar Nederland, dus het gezin was jammer genoeg verscheurd.

John kwam weer terug bij zijn geliefde Luchtmacht en werd weer geplaatst in Blomberg- Duitsland, tot november 1990. Zijn laatste overplaatsing was op Vliegbasis Ypenburg en op 1 juli 1991 ging hij met de VUT (of met het Functioneel Leefijds Ontslag zoals het bij de Luchtmacht heet).

De drie andere kinderen zaten dus nog in Australië, die waren getrouwd en hadden ook weer kinderen, dus John ging in november 2001 met vakantie naar Australië, om kinderen en kleinkinderen te bezoeken: het werd gelukkig één groot feest, want de liefde bloeide weer op tussen Adrie en John (oude liefde roest dus niet). Om kort te gaan, Adrie en John hertrouwden NA 23 JAAR GESCHIEDEN TE ZIJN GEWEEST op 8 juli 2003 op de verjaardag van hun oudste dochter Irma, dus het gezin was weer compleet, met natuurlijk als voorwaarde dat hij zich zou gaan vestigen in Australië en nu voor goed ! Het is logisch dat hun vier kinderen en negen kleinkinderen heel gelukkig en blij zijn, dat vader en moeder, resp.opa en oma weer bij elkaar zijn.

Hoe het John vergaan is in de gescheiden periode horen we misschien nog wel eens van hem. Hij schrijft verder nog, dat " onze onvolprezen Hans " John en Rudi weer in kennis heeft gebracht met de Stichting Familie van Giffen en daar waren ze beiden heel erg blij mee: " om er bij te horen is enorm ".

Hij beëindigd zijn Email met de typische Aussi-groet: G'DEE MATE AND SEE YE LATEEEEE...(R) !

De hartelijke groeten van ons allemaal, de van Giffens in Waltzing Mathilde, Bye !

HAvG

Bericht van de drukker, betreffende o.a.foto's:

Op de familiedag hebben Maaïke en Anne van Giffen foto's gemaakt. Tijdens het drukken van de groepsfoto raakte de zwarte toner-cassette leeg en dat is te zien aan sommige foto's. Heeft u toevallig een goede, dan heeft u geluk gehad: 45 ex. van de 105 zijn namelijk minder mooi geworden dan eigenlijk de bedoeling was. Of ik op korte termijn nog aan toner kan komen is nog de vraag. Als het lukt, vindt u als bijlage van het Bulletin een indruk van de foto's, die gemaakt zijn.

Lukt het niet, bestel dan in ieder geval bij Maaïke (zie colofon) of Anne (tel. 06 18872530) de CD met alle 157 foto's er op. U kunt deze bij uw fotograaf laten afdrukken of zelf op de PC. Voor de mensen zonder computer: kijk uw zoon of dochter eens lief aan (moet niet zo moeilijk zijn). U hoeft ze natuurlijk niet alle 157 af te laten drukken, maar alleen die foto's die u leuk vindt.

Voor de bezitters van een CD/DVD-speler is er natuurlijk altijd de mogelijkheid de foto-CD af te spelen als een soort diashow. Gebruik uw fantasie !

Verder moet het volgende me toch wel van het hart: ik loop tegen hetzelfde aan waar mijn voorganger ook vaak tegen aanliep: de drukker, redakteur, hoofdredakteur moet als enige het Bulletin volschrijven en als je begint, heb je veel plannen. Maar na diverse nummers begint toch de bron op te drogen en ik verzoek u als familie om toch echt kopy aan te leveren en het niet van één persoon af te laten hangen. Ons familielid John in Australië heeft het goede voorbeeld gegeven, dus van Giffens in den vreemde: laat eens wat vaker van je horen ! En welke van Giffen-junior verteld eens iets over zich/haarzelf, Over welk boek we zeker moeten lezen en waarom en welke film je favoriete is enzovoort, gebruik je fantasie.

Goed, ik heb mijn gal gespuugd en dan gaan we nu over tot de orde van de dag, postzegels plakken op de enveloppen van het Bulletin.

HAvG.

De jubilarissenkalender periode 1 nov.2007 tot 1 juni 2008.

Wij wensen de onderstaande familieleden van harte geluk met hun verjaardag:

21 jaar hopen te worden:

- Op 12 maart 2008 Philip Veldhuyzen van Zanten, Kerkeind 3,
4241 KB Arkel. (XII.27)
Op 23 april 2008 Enske van Giffen, Kieft 8, 1834 ED
Sint Pancras (XIII.12)

50 jaar hoopt te worden:

- Op 4 maart 2008 Ralph Peter Ladda, Bismarckstrasse 105,
D 202053 Hamburg, Duitsland (XIII.6)

65 jaar hoopt te worden:

- Op 25 november 2007 Reitze van Giffen, Heemsteedse Dreef 8,
2103 LN Heemstede (XII.28)

70 jaar is geworden :

- Op 28 oktober 2007 Reitze van Giffen, Hazelaan 1, 2243 EJ
Wassenaar (XII.20)

70 jaar hoopt te worden:

- Op 10 april 2008 Marion van Tompette Alink, Crack-state 23
1082 TV Amsterdam (XII.16)

80 jaar hoopt te worden:

- Op 10 januari 2008 Joop Regnier-Nieuwmeijer, 12 Houchens Rd.,
Glenview, Hamilton, New Zealand (XI.10)

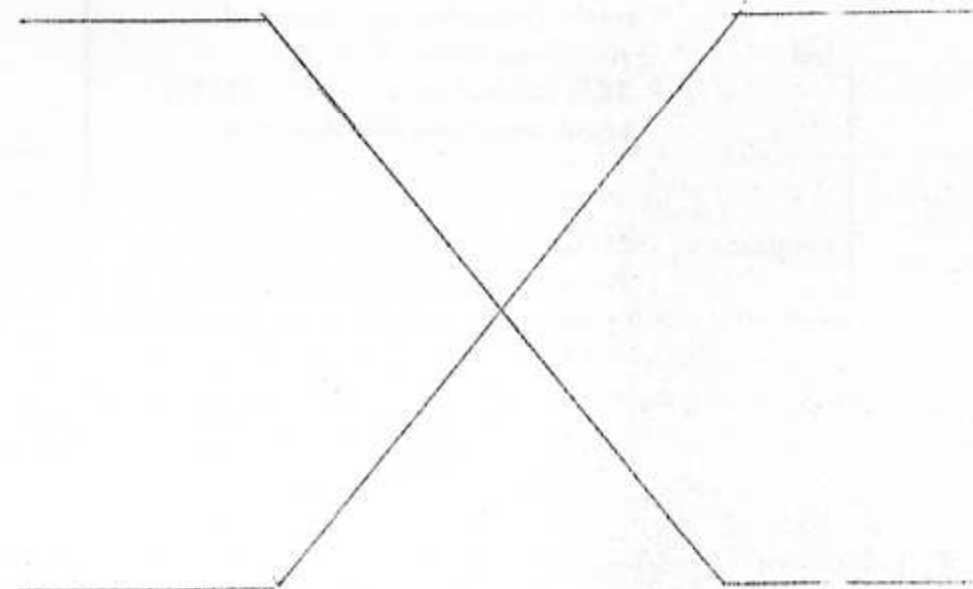
85 jaar is geworden :

- Op 31 oktober 2007 Bep Winkler Prins-Hoogen Stoevenbeld
Brunelstraat 36, 9404 KD Assen (X.33)
Op 2 november 2008 Zus Hillen – van Giffen, Buizerdlaan 203,
2261 CT Leidschendam (XII.3)

91 jaar hopen te worden:

- Op 30 januari 2008 Paul Erickson, 2912 NE 178th St.
WA 98155 Seattle, USA (XI.26)
Op 4 februari Ton van Giffen- van Riessen, Prof. Van
Vlotenweg 7, 2061 EB Bloemendaal (XI.16)

We hopen dat u veel felicitatiekaarten ontvangt van uw familie !

Colofon:

Bestuursleden:

- Voorzitter : Klaas van Giffen, Julianalaan 47,
2051 JL Overveen tel.023 5271651
email: klaasvangiffen@wanadoo.nl
- Secretariaat : Maaïke van Giffen, Hettemadreef 1,
2252 TL Voorschoten tel.071 5614171
email: mjvg@wanadoo.nl
- Redakteur: Hein van Giffen, Hogesteeg 43 ,
3886 MA Garderen tel.0577 462090
email: havangiffen@hotmail.com
- Penningm. : Kees en Coby v.d.Berg- van Giffen,
Deylerweg 56
2241 AH Wassenaar tel.070 5113251
email: cjhvandenbergh@hetnet.nl
- Lid : Arend van Giffen, Kieft 8,
1834 ED St.Pancras tel.072 5153517
email: arendvangiffen@lycos.nl
- Gironummer : 8286076 t.n.v. St. fam.van Giffen,
Deylerweg 56, 2241 AH Wassenaar.